

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 17. ΑΝΑΓΓΥΡΟΙ 20 ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 17!!

ΣΥΝΑΞΙΣ ΤΩΝ 20 ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΓΓΥΡΩΝ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

(Γεωργίου Μηλίτση)

ΜΙΚΡΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

*Ἰστῶμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος δ'. ς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.*

Τοὺς γενναίους ὑμνήσωμεν, Αναργύρους τοὺς
σύμπαντας, ὁμοῦ κοινὸν φέροντας τὸ φερώνυμον,
θεῖους φρουροὺς ἡμῶν πέλοντας, τοὺς ζήλω τῆς
πίστεως, καὶ στοργῇ τῇ πρὸς Θεόν, καὶ τὸν πέλας
ἐκδώσαντας ἑαυτοὺς στερόρῳς, πρὸς κοινήν εὐποιϊαν
τῶν ἀπάντων, ἀναργύρως ὧν οἱ πλείους, ὑπὲρ Χριστοῦ
καὶ ἐνήθησαν. (Δίς)

Τὴν τριττὴν εὐφημήσωμεν, νῦν δυάδα ὁμώνυμον,
Κοσμᾶν καὶ Δαμιανὸν τοὺς θεόφρονας, καὶ ὁμοτρόπους
ἐν ἅπασι, τὸν Κῦρον σὺν ἅμα τε, Ἰωάννη τῷ κλεινῷ,
θεῖον Παντελεήμονα καὶ Ἐρμόλαον, Διομήδην Σαμψῶν
τε τοὺς ἐνδόξους, σὺν Μωκίῳ Ἀνικήτῳ, Θαλλέλαιόν τε
καὶ Τρύφωνα.

Τὰ σεπτὰ ἐγκαυχήματα, Ἐκκλησίας τιμήσωμεν,
κλεινοὺς Ἀναργύρους νῦν καὶ τοὺς Εἴκοσι, ναῶ ἀυτῶν
ἐπ' ὀνόματι, τοὺς θεῖους προμάχους τε, ἀντιλήπτορας
θερμούς, τοῖς πιστῶς καταφεύγουσι, πάσαις θλίψεσι,
ποταμοὺς ἀεννάους ἱμάτων, τοὺς προχέοντας τὰ
ῥεῖθρα, πάντα ἐν πᾶσι προφθάνοντας.

Δόξα. Ἦχος β'.

Ἴατροι τῶν ἀσθενούντων, θησαυροὶ τῶν ἱμάτων,
σωτήριοι τῶν πιστῶν, Ἀνάργυροι πανευκλεεῖς, τοὺς ἐν

ἀνάγκαις κράζοντας, καὶ ὀδυνωμένους ἰάσασθε,
ἰκετεύοντες Θεὸν τὸν ἀγαθόν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς τῶν
παγίδων τοῦ ἐχθροῦ.

αἰ νῦν.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σὲ ἀνατίθημι, Μῆτηρ τοῦ
Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν Ἀναργύρων τῆ μνήμη πάντες συνδράμωμεν, ἐν
καθαρᾷ καρδίᾳ, καὶ ἀγνώ συνειδότη, αὐτοῖς
συνεκβοῶντες· χαίρετε νῦν, τῶν ἀσθενούντων ἢ ἰασις,
ὅτι ὑμεῖς ἀπειλήφατε ἐκ Θεοῦ, τὴν ἐξουσίαν τῶν
ἰάσεων.

Στ.: Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ
ὑριος.

Τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου καλῶς φυλάξαντες,
φιλαργυρίας νόσον, ἐκτεμόντες πανσόφως, ἰᾶσθε
ἀναργύρως, ὅθεν ὑμῶν, τὴν πανσέβαστον ἄθλησιν,
ἀξιοχρέως τιμῶμεν θαυματουργοί, ἰκετεύσατε σωθῆναι
ἡμᾶς.

Στ.: Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Ὡς παρρησίαν λαβόντες παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ, τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, ἐκ ποικίλων κινδύνων, λυτρώσασθε τοὺς πίστει ὑμνοῦντας ὑμᾶς, θεοφόροι Ἀναργυροί, καὶ ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ψυχῆς ἅμα καὶ τοῦ σώματος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Φαιδρὰ καὶ ἐπίφωτος ἀνέτειλε σήμερον, ἡ μνήμη τῶν Ἀναργύρων Χριστοῦ, λαμπρῶς καταλάμπουσα ταῖς ἀκτίσι τῶν θαυμάτων. Δεῦτε οὖν φιλέοργοι, πιστῶς πανηγυρίσωμεν. Δεῦτε τῇ σοφῶ τῶν Ἁγίων, προθύμως πάντες προσδράμωμεν, ὅπως τὴν ταχίστην ἴασιν, ἀφθόνως παρ' αὐτῶν κομισώμεθα, ἀναργύρως γὰρ παρέχουσα πᾶσι, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῶν ἰαμάτων τὰ χαρίσματα.

αὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, σὲ ἱκετεύομεν, πρόσβευε Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν εἰκοσάριθμον, ἔνθεον φάλαγγα, τὴν
ἐξαστράπτουσαν, χάριν οὐράνιον, τῶν Ἀναργύρων τῶν
λαμπρῶν, τὸ στίφος ἀνευφημοῦμεν, οὗτοι γὰρ
κατέβαλον, τοῦ βελίαρ τὴν δύναμιν, πάντων τὰ
νοσήματα, συμπαθῶς ἐξιώμενοι, τῶν μετ' εὐλαβείας
βοῶντων· δόξα Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τὰ εὐωδέστατα, ἄνθη τῆς πίστεως, τὰ τὴν
μυρίπνοον, χάριν ἐμπνέοντα, τὴν νοητὴν καὶ λογικὴν,
Ἀνάργυροι οἱ ἔνδοξοι, πᾶσαν γὰρ ἐμπνέοντες, εὐωδίαν
τοῦ Πνεύματος, νόσους θεραπεύουσι, καὶ παθῶν
ἀπαλλάττουσι, διὸ εὐχαριστοῦντες βοῶμεν· δόξα Θεῷ
τῷ ἐν Τριάδι.

αἱ νῦν... Θεοτοκίον

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους
ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ
τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείση, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν τὸ
διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς,
ἐκ φθορᾶς ὡς φιλόνητος.

Ἀπόλυσις.

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, τό· Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τό·
ύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους στ', καὶ ψάλλομεν
στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν
Μάρτυσιν.

Ἡ Τριάς ἡ ποιήσασα, ἐκ μὴ ὄντως τὰ σύμπαντα, ἐν
ἑξάδι ἅπαντα συνεστήσατο, αὕτη ἡμᾶς τρισμακάριστοι,
ἀκέστορας ἔνδοξε, ἰασρίθμους ἐπὶ γῆς, ὁμωνύμως
κηρύττοντας, φῶς τρισήλιον, καὶ τὸν κόσμον ἰάσεων
πληροῦντες, ὦ Κοσμᾶ Δαμιανοί τε, τῶν Ἀναργύρων οἱ
ἕξαρχοι.

Σὺν Ἀνθίμῳ Λεόντιον, καὶ Εὐτρόπιον Τρύφωνα,
Κῦρον Ἰωάννην τε καὶ Ἀνίκητον, Παντελεήμονα
Μώκιον, Σαμψῶν καὶ Ἐρμόλαον, θεῖον Ἰουλιανόν,
Διομήδην τὸν ἔνδοξον, καὶ Θαλλέλαιον, τοὺς
ὁμόφρονας πάντες συνελθόντες, θεοσόφους
Ἀναργύρους, ἀσματικῶς ἀνυμνήσωμεν.

Τοὺς ὡς ῥόδα ἀνθήσαντας, μαρτυρίου ἐν αἵμασιν,
Ἀναργύρους ἅπαντες εὐφημήσωμεν, τὴν ἐν τῇ Ῥώμῃ
ἀθλήσασαν, δυάδα τὴν πάντιμον, σὺν πεντάδι τῇ
φαιδρᾷ, Διομήδην Ἀνίκητον, καὶ τὸν Τρύφωνα, τὸν
Ἐρμόλαον ἅμα τῷ Μωκίῳ, τοὺς λαμπροὺς ἱερομύστας,
καὶ τῶν πιστῶν τὰ προπύργια.

Ἐωσφόρον τὸν ἄδυτον, Αναργύρων τὸν ἔκλαμπρον,
καὶ Μαρτύρων καύχημα τὸ ὑπέρφωτον, Παντελεήμονα
ἅπαντες, τὸν μέγαν ὑμνήσωμεν, καὶ Θαλλέλαιον ὁμοῦ,
Ἰωάννην καὶ Κῦρόν τε Ἰουλιανόν, τοὺς ἐτοίμους
προστάτας τοῖς τελοῦσι, τὴν φαιδρὰν καὶ φωτοφόρον,
καὶ ἱερὰν αὐτῶν ἄθλησιν.

Θεοδότης βλαστήματα, καὶ ἐώας αὐχήματα, ξυνωρίς
θεόλεγκτος ἀνεδείχθητε, κόσμος τῷ ὄντι οὐράνιος,
Ὅσιων ἀγλαΐσμα, καὶ δικαίων καλλονή, ἀμισθὶ
θεραπεύοντες οἱ αὐτάδελφοι, καὶ Σαμψῶν ἱερὸς ὁ
ξενοδόχος, διὰ τοῦτο κατὰ χρέος, ὑμῶν τὴν μνήμην
γεραίρομεν.

Τοὺς εἰς ἓν νῦν συνάψαντας, ἱερώτατον τέμενος, καὶ
σεπτὴν πανήγυριν καὶ σεβάσμιον, πιστῶς τελοῦντας
λυτρῶσασθε, ἐκ πάσης κακώσεως, καὶ πταισμάτων
χαλεπῶν, δαψιλῶς πᾶσι νέμοντες τὰ ἰάματα, καὶ
πταισμάτων τὴν λύσιν ἀναργύρως, ἵνα πόθῳ ἐτησίως,
ὑμᾶς τιμῶμεν Ἀνάργυροι.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τὴν ἔνδοξον χορείαν, καὶ σεβάσμιον ἄθροισμα, τῶν
θεοφόρων Ἀναργύρων, δεῦτε πιστῶς ἀνυμνήσωμεν
λέγοντες· οἱ τῆς χάριτος δειχθέντες ὑπουργοὶ
ἀναργύρως ὡς ὁ Σωτὴρ ἐνετείλατο, διὸ καὶ τὴν χάριν
ὑμῖν ἐχορήγησεν, ἅπασαν νόσον θεραπεύειν, ἰάσασθε
μακάριοι τὰ νοσήματα ἡμῶν, καὶ πρεσβεύσατε
ἀδιαλείπτως, ὅπως τύχωμεν ἀκατακρίτως δι' ὑμῶν
συμπαραστῆναι τῷ Χριστῷ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως.

αὶ νῦν. Θεοτοκίον

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ
ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ
Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτός ἐκ σοῦ τῆς
Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς
ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ
εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι
φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε,
σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας.
Ἀναγνώσματα.*

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα (εφ. ΜΓ' 9-14)

Τάδε λέγει Κύριος· πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα,
καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. τίς ἀναγγελεῖ
ταῦτα; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν
τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν καὶ
εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ
μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς μου, ὃν
ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε καὶ συνῆτε ὅτι
ἐγὼ εἶμι. ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός καὶ
μετ' ἐμὲ οὐκ ἔστι. Ἐγὼ ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ
ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνεΐδισα καὶ
οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες καὶ ἐγὼ
Κύριος ὁ Θεός. Ἔτι ἀπ' ἀρχῆς καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν
χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει
αὐτό; Οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεός ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς,
ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (εφ. γ' 1)

Δικαίων ψυχὰι ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καί γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτούς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποισμένοι ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα. (εφ. ζ'.7)

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν

ὀλίγω, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστή γὰρ ἦν
Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου
πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ
θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν
τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς
αὐτοῦ.

Λιτή. Ἦχος α'.

Εὐφραίνεται ἐν Κυρίῳ ἡ Ἀναργύρων χοροστασία, ἡ
οὐράνιος παρεμβολή, ἡ τὸν εἰκοσάριθμον πυρσὸν τῆς
χάριτος συγκροτοῦσα, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πιστῶν
καταυγάζουσα, καὶ ἐκ πάσης αὐτοῦ βλάβης
ἀπαλλάττουσα, ταῖς πρὸς Θεὸν αὐτῆς πρεσβείαις, ἦν
καὶ ἡμεῖς ἐν ᾠδαῖς, εὐφροσύνως δοξάζομεν, καὶ πιστῶς
λιτανεύοντες βοῶμεν, τοῦ πρεσβεύειν διηνεκῶς, ὑπὲρ
τῶν πόθῳ τελούντων, τὴν ἱερὰν αὐτῆς Σύναξιν.

Ἦχος β'.

Ὁ πεντάκλωνος βλαστός, ὁ ἐκ μιᾶς λογικῆς,
θεοφυτεύτου ῥίζης τῆς πίστεως ἐκβλαστήσας, σήμερον
συνήθροισεν ἐν τῇ μνήμῃ αὐτοῦ, ἅπαν τὸ στῖφος τῶν
Ἀναργύρων· ἔδει γὰρ τὸ ὁμότροπον, ἐν μιᾷ πνευματικῇ
ἁρμονίᾳ συντιμᾶσθαι, οὐς οὐ σὰρξ καὶ αἷμα
συνείληφεν, ἀλλ' εἷς ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐναπέτεκε, καὶ
Μήτηρ μία ἡ Ἐκκλησία ἐθρέψατο, καὶ ἐν μιᾷ
συνεισῆγαγε πατρίδι τῇ ἄνω Σιών, ἐν ἣ ἀλήκτως τῶ
τεκόντι συναγάλλονται, μεμνημένοι ἡμῶν, τῶν ἐν
πίστει καὶ πόθῳ τελούντων τὴν μνήμην αὐτῶν.

Ἦχος γ'.

Ἡ ἐξ Ἀραβίας πεντάχορδος λογικῆ κιθάρα τοῦ
Πνεύματος, ὁ Κοσμᾶς καὶ Δαμιανός, σὺν Εὐτροπίῳ,
Ἀνθίμῳ καὶ Λεοντίῳ, τὴν ὁμώνυμον δυάδα Κοσμᾶν τε
καὶ Δαμιανὸν συνεκάλεσε, καὶ τοὺς ὁμοτρόπους αὐτῆ
ἅπαντας, θεοσόφους Ἀναργύρους, Παντελεήμονα,
Ἐρμόλαον καὶ Μώκιον, Σαμψῶν τε καὶ Ἀκίνητον, σὺν
Κύρῳ καὶ Ἰωάννῃ, Θαλλέλαιόν τε Διομήδη, Ἰουλιανόν
τε καὶ τὸν Τρύφωνα. Ὡν ταῖς λιταῖς ὁ Θεός, τοὺς ἐν
αὐτῶν τεμένει ἐορτάζοντας, ἐκ πάσης νόσου
ἐλευθέρωσον, καὶ ἀξιώσον τῆς οὐρανίου Βασιλείας Σου
ὡς εὐσπλαγχνος.

Ἦχος δ'.

Ἡ Βασιλεία Σου, Χριστὲ ὁ Θεός, βασιλεία πάντων
τῶν αἰώνων, ἰδοὺ γὰρ συνήγαγεν εἰς ἓν, τοὺς ἐκ
διαφόρων καιρῶν καὶ τόπων, καὶ ἐν ἐνὶ ναῶ ἠυδόκησας
συντιμᾶσθαι, ὅθεν καὶ ἡμεῖς, οἱ τῆς αὐτῆς κλήσεως
ἀναξίως ἀξιοθέντες, καὶ τῆς ἀρρήκτου ταύτης, καὶ
ἀδιαρρήκτου ἐνώσεως τὸν δεσμὸν συντηροῦντες, μέλος
ἐναρμόνιον συμπλέξαντες δεόμεθα, ἀξιώσον Σωτῆρ
Βασιλεῦ, κοινωνοὺς γενέσθαι ἡμᾶς καὶ τῆς μελούσης
Βασιλείας Σου.

Ἦχος πλ. α'.

Ἐπέλαμψεν ἡμέρα χαρμόσυνος, καὶ ἑορτὴ πανσεβάσμιος, ἡ μνήμη τῶν Ἀναργύρων, τὰς ἀριστείας αὐτῶν καὶ τὰ τρόπαια, καὶ τὰς εὐποιΐας, καὶ φιλανθρωπίας κηρύτουσα. Οὗτοι γὰρ δωρεὰν λαβόντες ἐκ τῆς ἀκενώτου πηγῆς, ὡς νάματα ἰάματα, δωρεὰν παρέχουσι πᾶσι τοῖς ἐν ἀνάγκαις. Δεῦτε οὖν προσέλθωμεν, οἱ θλίψεσι συνεχόμενοι, ἐπὶ τὸ ἄμισθον ἰατρεῖον, καὶ τῶν παθῶν ἡμῶν θεραπείαν εὐρίσκομεν, τὴν ἄγρυπνον καὶ ἕτοιμον τῶν Ἀγίων προστασίαν. Ὡν ταῖς εὐχαῖς ὁ Θεός, τὴν ποιμήνην ταύτην φύλαττε, ἐκ πάσης βλάβης ὑπερτέραν, τὴν ἐν πίστει τελοῦσαν, τὴν ἱερὰν ταύτην Σύναξιν.

Ἦχος πλ. β'.

Τίς οὐ θαυμάσειε μόνον ἑνός τῶν Ἀναργύρων τὰ θαύματα; Τὰ δὲ πάντα εἰς ἓν συναγαγεῖν καὶ τὰ θαύματα ἀριθμήσειν, εἰς ψάμμον θαλασσῶν ὑπερβαίνοντα, νοῦς ἀδυνατεῖ· ὅθεν ἡμεῖς ἐν ἀμηχανία συνεχόμενοι λόγων, τὰ ἐγκωμίων ὄρους ὑπερβαίνοντα θαύματα τῶν Ἀγίων, σιγῇ τιμῶντες κράζοντες· ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα Σου Κύριε· Σὺ θαυμαστός ἐν τοῖς Ἁγίοις Σου δόξα Σοι.

Ἦχος βαρύς.

Κατακαμπτόμενοι τῷ βάρει παντοίων θλίψεων, ἐπὶ τὴν κραταιὰν ὑμῶν προστασίαν καταφεύγομεν Ἀνάργυροι· ὡς οὖν ἔχοντες ἀδαπάνητον χάριν καὶ ἄμισθον, εὐσπλαγχνιζόμενοι ἡμῖν τῆς ἀπορίας, καταπέμψατε ῥῶσιν ἄνωθεν, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ ἐτησίως τελῶμεν, τὴν μνήμην ὑμῶν τὴν σεβάσμιον.

Ἦχος πλ. δ'.

Οἱ τοῦ Θεοῦ μυστηρίων λαχόντες ἐπὶ τῆς γῆς,
Λειτουργοὶ Ἀνάργυροι, Ἑρμόλαε ἱερὲ σὺν τῷ Σαμψῶν
καὶ Μωκίῳ, πάντας ὡς ἱερεῖς τοὺς θεοφόρους
Ἀναργύρους, ἐν τῷ πανσέπτῳ τούτῳ ναῶ
ἐκκλησιάζοντες, συμπαρίστασθε ἀοράτως ἐφορώντες.
Ὡς οὖν ἰατροὶ ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, ἕκαστον ἡμῶν
κατὰ τὴν ἰδίαν χρεῖαν θεραπεύσατε, ἀοράτῳ
προμηθείᾳ, οἱ καὶ τὸν πόθον καὶ τὴν πίστιν, καὶ τὰς
αἰτήσεις ἑκάστου ἐπιστάμενοι, πᾶσι χριστομιμήτως τὰς
ἰάσεις βραβεύσατε.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε φιλεόρτων ὁ θίασος, ἀσματικὴν μελωδίαν
κροτήσωμεν σήμερον· ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῶ τῶν
θεοσόφων Ἀναργύρων. Καὶ τούτους ὁμοῦ καὶ ἰδίως
εὐφημοῦντες προσεῖπωμεν· χαίρετε, οἱ ἐν ἀθλήσει
καρτερήσαντες, καὶ τῆς νίκης τὸ στέφος ἀράμενοι,
Ἑρμόλαε μακάριε, καὶ Μώκιε γενναιόφρον· χαίρετε,
Διόμηδες, Ἀνίκητε, Παντελεῆμον στερότάτε· χαίρετε,
Κῦρε, Ἰωάννη, Θαλλέλαιε καὶ Τρύφων, Ἰουλιανέ·
χαίρετε, ὁ πεντάκλωνος βλαστὸς τῶν χρυσοπλόκων
αὐταδέλφων, οἱ δι' αἵματος τελέσαντες τὸν δρόμον τοῦ
μαρτυρίου, σὺν τοῖς ἐκ Ῥώμης Κοσμᾶ καὶ Δαμιανῶ·
χαίρετε, οἱ ἐν ἀσκήσει καὶ θεαρέστῳ πολιτείᾳ τὸν βίον
ἀνύσαντες, Σαμψῶν ἱερώτατε, καὶ οἱ βλαστοὶ
Θεοδότης. Ἄπαντες Ἀνάργυροι, οἱ ταχεῖς ἀκέστορες
παντοίων ἀρρώστημάτων, προφθάσατε καὶ νῦν ἡμᾶς

ἀοράτῳ ἐπιστάσια, λύοντες τὰς ὀδύνας, ἐκ τῶν
τελούντων ἐν πίστει ὑμῶν τὸ μνημόσυνον.

αἰ νῦν... Θεοτοκίον

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν
σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ
τεῖχος, τὸ ἄρρήκτον, τὴν ἀρῥαγῆ προστασίαν, καὶ
καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις, τῶν Ἀναργύρων σεπτός, χορὸς ὁ θεῖος τὸν
Θεὸν ἀγαπήσαντες, ψυχῆς ἐξ ὅλης καρδίας, καὶ
διανοίας σοφοί, καὶ ἰσχύος ἄγαν ὡς ἐχέφρονες, δι' Ὅν
ἀγαπήσατε, ὀλοψύχως μακάριοι, καὶ τὸν πλησίον,
ἐαυτὸν πλεον ἔνδοξοι, θεῖοι πρόμαχοι, ὡς ἐν ἔργῳ
ἐδείξατε, τόπους γὰρ ἀμειβόμενοι, καὶ σφόδρα
συμπάσχοντες, πᾶσιν αὐτοῖς ἀναργύρως ἐχορηγεῖτε
τὴν ἴασιν, ἐξ ὧν καὶ οἱ πλείους, μαρτυρίας λαμπρῶ
στέφει κατεκοσμήθητε.

*Στ.: Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ
ὑριος.*

Χαίροις, τῶν Ἀναργύρων κλεινός, ὄμιλος θεῖος
ἐαυτοὺς καταγώγια, Τριάδος τῆς ὑπερθέου,
ἐνδεδειχότες σοφοί, τῇ καθάρσει πάντων καὶ ἀγνότητι,
ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, λαμπρὰ ὤφθητε κάτοπτρα, καὶ
ἐξ αὐτῆς τε, νῦν τρανῶς ἐλλαμπόμενοι, ἀναδείκνυσθε,
ὥσπερ ἥλιοι πάμφωτοι, πᾶσαν γὰρ τὴν ὑφήλιον, ἀεὶ

καταυγάζετε, ταῖς τῶν θαυμάτων ἀκτῖσι, σκότος
παθῶν ἀπελαύνοντες, οὓς νῦν δυσωποῦμεν, ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖσθε τὸ μέγα ἔλεος.

Στ.: Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Χαίροις, τῶν Ἀναργύρων τερπνή, χορεία πᾶσα τὴν
ὑφήλιον ἄπασαν, ἀεὶ ἐπισκεπτόμενη, καὶ μέτα πότμον
καλῶς, ὡς καὶ ζῶσα φίλτρῳ τῷ πρὸς Κύριον, καὶ τῇ
συμπαθείᾳ τε, τῇ πρὸς πάντας πανόλβιοι, κοινοὶ
σωτῆρες, καὶ θερμότατοι πρόμαχοι, ἐνδεικνύμενοι, τὸν
ναὸν ἡμῶν Ἅγιοι, πᾶσι τοῖς καταφεύγουσι, καὶ πίστει
προστρέχουσι, κοινὸν σαφῶς ἰατρεῖον, καὶ ὡς πηγὴν
ἀνεξάντλητον, ἀφ' ἧς ἀπαντλοῦντες, τὰς ἰάσεις
ἀνεκλείπτως ὑμᾶς γεραίρομεν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τοὺς νοεροὺς φωστῆρας τῆς πίστεως, καὶ γενναίους
προμάχους τῆς ἀληθείας, Ἐρμόλαον τὸν ἔνδοξον, τὸν
καθηγητὴν τοῦ σοφοῦ Παντελεήμονος, καὶ Μώκιον τὸν
ἀήττητον, τοὺς καθαιρέτας τῆς πλάνης, σὺν τῇ λοιπῇ
χορείᾳ τῶν Ἀναργύρων, συνελθόντες εὐφημήσωμεν
σήμερον, ἐν τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ τῶν συνάθλων
Ἀναργύρων καὶ ὁμοτρόπων, Ἀνθίμου καὶ Εὐτροπίου.
Οὗτοι γὰρ ὁμοῦ τῷ Χριστῷ συμπαριστάμενοι, τὰς
ἰάσεις νέμουσι, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ τελοῦσι τὴν
μνήμην αὐτῶν.

αἰ νῦν. Θεοτοκίον

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἢ τὸν Θεὸν ἀφράστως
συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σῶν
οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε, ἢ πᾶσι
χορηγοῦσα καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς
ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας
ἡμᾶς.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν εἰκοσάριθμον, ἔνθεον φάλαγγα, τὴν
ἐξαστράπτουσαν, χάριν οὐράνιον, τῶν Ἀναργύρων τῶν
λαμπρῶν, τὸ στίφος ἀνευφημοῦμεν, οὔτοι γὰρ
κατέβαλον, τοῦ βελίαρ τὴν δύναμιν, πάντων τὰ
νοσήματα, συμπαθῶς ἐξιώμενοι, τῶν μετ' εὐλαβείας
βοώντων· δόξα Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τὰ εὐωδέστατα, ἄνθη τῆς πίστεως, τὰ τὴν
μύριπνοον, χάριν ἐμπνέοντα, τὴν νοητὴν καὶ λογικὴν,
Ἀνάργυροι οἱ ἔνδοξοι, πᾶσαν γὰρ ἐμπνέοντες, εὐωδίαν
τοῦ Πνεύματος, νόσους θεραπεύουσι, καὶ παθῶν
ἀπαλλάττουσι, διὸ εὐχαριστοῦντες βοῶμεν· δόξα Θεῷ
τῷ ἐν Τριάδι.

αἱ νῦν... Θεοτοκίον

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους
ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ

τῆ ἐκ σοῦ προσληφθείση, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν τὸ
διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς,
ἐκ φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΡΟΣ

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν, κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον
Σου Σωτήρ.

Ἀπάντων τῶν σεπτῶν, Ἀναργύρων τὴν μνήμην, τὴν
θείαν καὶ φαιδρᾶν, τῶν ἡμῶν πολιούχων, τελέσωμεν
θεόφρονες, καταχρέος γηθόμενοι, καὶ γὰρ πέλουσι,
κοινοὶ προστάται καὶ σῶσαι, πάσαις θλίψεσι, πάντα
ῥυόμενοι τάχος, τοὺς πίστει προστρέχοντας.

Δόξα. αἰ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε ἀγνή, Θεοτόκε Μαρία, ἡ μόνη τῶν
πιστῶν, προστασία καὶ σκέπη, κινδύνων καὶ θλίψεων,
καὶ δεινῶν περιστάσεων, πάντα λύτρωσαι, τοὺς ἐπὶ
Σοὶ τὰς ἐλπίδας, Κόρη ἔχοντας, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν
σῶσον, ταῖς θείαις πρεσβείαις Σου.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν, κάθισμα. Ἦχος γ'. Τὴν
ὠραιότητα.

Τὸν ἀδαπάνητον, θεῖοι Ἀνάργυροι, τῆς συμπαθείας
τε, καὶ τῆς χρηστότητος, πλοῦτον ὑμῶν ἀδυνατεῖ, νοῦς
βρότειος ἐννοῆσαι, γλῶσσά τε πανεύλαλος, ἐξειπεῖν
ὑπερβαίνοντα, καὶ τὰ ὠκεάνεια, ῥεῖθρα ὄντως τοῖς
πλήθεσι, θαυμάτων διὸ καὶ βοῶμεν· χαίρετε κρῆναι
ἀέναοι.

Δόξα. αἰ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ὠραιότητα, τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ

ὑπέρλαμπρον, τὸ τῆς ἀγνεΐας σου, ὁ Γαβριήλ
καταπλαγεῖς ἐβόα σοι Θεοτόκε· Ποῖόν σοι ἐγκώμιον,
προσαγάγω ἐπάξιον, τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ
ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι· Χαῖρε ἡ
Κεχαριτωμένη.

*Μετὰ τὸν Πολυέλεον, κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν
Σοφίαν.*

Οὐρανόθεν θαυμάτων τὴν δρεάν, παραδόξως
λαβόντες παρὰ Χριστοῦ, πάντα θεραπεύετε,
ἀναργύρως τὰ πάθη, ἐν ἡμῖν γὰρ ὤφθη ἡ χάρις τοῦ
Πνεύματος, ἐνεργοῦσα θείων ἰάσεων δύναμιν, ὅθεν καὶ
ἀφθάρτων, ἀγαθῶν εὐπορίαν, τῇ πίστει ἐκτήσασθε,
ἀναργύρῳ φρονήματι, θεοφόροι Ἀνάργυροι,
πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην
ὑμῶν.

Δόξα. αἰ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Βασίλισσαν πάντες δεῦτε πιστοί, τὴν Μητέρα
τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, ἐν φωναῖς μεγαλύνομεν καὶ
ὑμνοῦντες βοήσωμεν· ἡ τῆς χαρᾶς αἰτία Παρθένε
πανύμνητε, τοὺς τιμῶντάς σε σῶζε καὶ σκέπε
πρεσβείαις Σου, ἐκ πειρασμῶν παντοίων καὶ νόσων καὶ
θλίψεων, ἔχεις γὰρ ὡς Μήτηρ, τοῦ Θεοῦ παρῶρησίαν,
οἰκτεῖρουν βραβεύειν τε, νοσημάτων τὴν ἴασιν, διὰ
τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε τῷ Σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τοῦ
δοθῆναι συγγνώμην τοῖς δούλοις Σου.

Οί ἀναβαθμοί· τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: *Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ,
ἐθαυμάστωσεν ὁ ὕριος.*

Στ.: *Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.*

Εὐαγγέλιον: *Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προσκαλεσάμενος ὁ
Ἰησοῦς...*

Ὁ Ν' ψαλμός.

Δόξα: *Ταῖς τῶν Ἀναργύρων...*

Καὶ νῦν: *Ταῖς τῆς Θεοτόκου...*

Ἰδιόμελον. Ἦχος β'. Στ.: *Ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Ἀγάλλεται ὁ χορὸς τῶν Ἁγίων εἰς αἰῶνας, Βασιλείαν
γὰρ οὐρανῶν ἐκληρονόμησαν, γῆ τὰ λείψανα αὐτῶν
δεξαμένη, εὐωδίαν διέπνευσε, δοῦλοι Χριστοῦ
γεγόνασι, κατασκηνώσαντες εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

**Εἶτα οἱ Κανόνες· τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν
εἰς στ', καὶ οἱ β' τῶν Ἁγίων εἰς η'.**

**Ὁ α' Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Χάριν μοι
δίδου ἡ πληθὺς Ἀναργύρων. Ἐν τοῖς Θεοτοκίοις·
Θεοδωρήτω.**

᾿ ἰδὴ α'. Ἦχος α'. Χριστὸς γεννᾶται.

Χριστοῦ τεμένη πανάγια, Χριστοῦ φωτοειδῆ
κατάγωγία, Χριστοῦ εὐπρεπῆ ἀνάκτορα, ἢ πάντιμος
χορεία καὶ παγκαλῆς, πάντων Ἀναργύρων,
φιλοξένησον ἡμᾶς τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Ἀγάπη θεία νευρούμενοι, τυράννων ἀπειλαῖς οὐκ
ἐκάμφθητε, Χριστῷ τῷ Θεῷ πειθόμενοι, κόσμῳ καὶ τοῖς
ἐν κόσμῳ οἱ εὐκλεεῖς, πᾶσι νεκρωθέντες, αἰωνίων
ἀγαθῶν κατηξιώθησαν.

Ῥώμης τῆς πάλαι βλαστήματα, καὶ πίστεως Χριστοῦ
καλλωπίσματα, καὶ τῶν ἐν ἀνάγκαις πρόμαχοι, ἔνδοξε
Κοσμᾶ σὺν Δαμιανῷ τε, ῥώμην ψυχῆς νῦν τοῖς
εὐφημοῦσι, καταπεμφθῆναι πρεσβεύσατε.

Θεοτοκίον.

Θεὸν Παρθένε ἰκέτευε, Ὅν ἔτεκες ἀφράστως
Θεόνυμγε, Χριστὸν Σὸν Υἱὸν δυσώπησον, ἄφεισιν
ἐπταισμένων, δοῦναι ἡμῖν τοῖς κατεγνωσμένοις, καὶ
παντοίων πειρασμῶν τὴν ἀπολύτρωσιν.

Ὁ β' Κανὼν τῶν Ἀγίων.

᾿ ἰδὴ α'. Ἦχος α'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Πίστως αἰτουμένῳ μοι, τοῦ δοῦναι λόγον
πρεσβεύσατε, σοφίας Ἀναργυροί, ὅπως ὑμνήσω
φαιδρῶς, θερμοὶ πρόμαχοι, ὁμοῦ τὴν σεβασμίαν, ὑμῶν
νῦν πανήγυριν τὴν ἀεισέβαστον.

Βαβαὶ τοῦ τολμήματος! ὅπως τοὺς πάντας ἐτόλμησα,
αἰνέσαι νῦν ἄσμασι, ὑμᾶς Ἀνάργυροι, μὴ δυνάμενος
κἄν ἓνα ἐξυμνήσαι, ὑμῶν δὲ τῇ χάριτι τοῦτο
τεθάρόρηκα.

Ἡ γῆ ἀπηνέγκατο, ὑμᾶς ὦ θεῖοι Ἀνάργυροι, ὁ Πόλος
κατέχει δὲ πάντως τὰ πνεύματα, ὑμῶν ἔνδοξοι,
θερμότατοι προστάται, ὅθεν εἰς οὐράνια νῦν
συναγάλλεσθε.

Θεοτοκίον.

Ῥόδον τὸ ἀμάραντον, χαῖρε ἢ μόνη βλαστήσασα, τὸ
μῆλον τὸ εὖοσμον, χαῖρε ἢ τέξασα, τὸ ὀσφράδιον τοῦ
μόνου Βασιλέως, χαῖρε ἀπειρογάμη κόσμου διάσωσα.

ἴδῃ γ'. Τῶ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ἴατροὶ δειχθέντες, ἐκ Θεοῦ θεοφόροι ἀφθόνως
πιστοῖς, τῶν νοσημάτων τὰς ἰάσεις, ἀναργύρως
ποιοῦντες, διὸ εὐσεβῶς κραυγάζομεν, τοὺς ἐν αἰνέσει
αἰνοῦντας ὑμᾶς, σώσατε Ἀνάργυροι.

Νῦν ἐξ Ἀραβίας, πενταυγεῖς ὡς ἀστέρες φανέντες
ἡμῖν, τῶν οὐρανίων χαρισμάτων, τὰς ἀκτῖνας
πλουσίως, ὡς φῶς πανταχοῦ παρέχετε, τοῖς ἐκτελοῦσι
τὴν μνήμην ὑμῶν, ἔνδοξοι πεντάδελφοι.

Μυστικῶς παρόντες, τῶ ναῶ τῶ τὰς κλήσεις ποιοῦντι
ὑμῶν, καὶ ἐφοροῦντες ἀοράτως, τὰς αἰτήσεις ἀπάντων,

ἐν ᾧ ἐκτενῶς κραυγάζομεν, τοὺς ἑορτάζοντας πόθῳ
ὑμᾶς, ῥύσασθε ἐκ θλίψεων.

Θεοτοκίον.

Ἐχεις εὐσπλαγχνίας, τὴν πηγὴν Θεοτόκε Παρθένε
ἀγνή, τὴν ἐκ νηδύος προελθοῦσαν, τῆς σαρκός Σου
ἀφράστως, Χριστὸν τὸν εὐσπλαγχνον, τοῦτον
ἐκδυσώπει ταῖς Σαῖς λιταῖς, εὐσπλαγχνον γενέσθαι μοι.

Ἔτερος. Τοὺς Σοὺς ὑμνολόγους.

Τριττὴν συζυγίαν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ τε καὶ τοῦ
Δαμιανοῦ, πάντιμον νῦν γεραίρομεν, τῶν καὶ
ἐπιτηδεύματος, τοῦ ἴσου ὡς καὶ κλήσεως, τετυχηκότων
πανάριστα.

Λαμπροί τε τῇ πίστει καὶ τῷ βίῳ, καὶ ἴσοι τὸν ζῆλον
οἱ στερόοι, ὠφθησαν οἱ ἐκ Ῥώμης τε, καὶ ἐκ Ἀσίας
λάμπαντες, καὶ οἱ ἐξ Ἀραβίας τε, διὸ ὁμοῦ
γεραιώσθωσαν.

Τίς ἂν κατ' ἀξίαν εὐφημήσει, τὸν ἕρωτα τὸν πρὸς τὸν
Θεόν, καὶ τὸν πλησίον Ἄγιοι; Δί' ὃν περιοδεύετε, τόπων
ἐκ τόπων ἔνδοξοι, εὐεργετοῦντας τοὺς ἅπαντας.

Θεοτοκίον.

Χειμάζει με κλύδων ἁμαρτίας, καὶ σάλος ἀτόπων
λογισμῶν, σπλαγχνίσθητι πανάμωμε, καὶ χεῖρα
βοηθείας με, ὡς ἐλεήμων ἔκτεινον, ὅπως σωζόμενος
γεραίρω Σε.

ἀθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἰαμάτων δοτῆρες θαυματουργοί, καὶ θαυμάτων
λαμπτήρες φωταγωγοί, πᾶσιν ἀνεδείχθητε, τῇ τοῦ
Πνεύματος χάριτι, τῶν γὰρ παθῶν τὴν φλόγα τῇ πίστει
δροοσίζοντες, τῶν πιστῶν ἐν ταύτῃ τὸ φρόνημα
θάλπετε, ὅθεν ἰατρεῖον, τῶν ψυχῶν κεκτημένοι, τὸν
θεῖον ναὸν ὑμῶν ἐν αὐτῷ καταφεύγομεν, θεοφόροι
Ἀνάργυροι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι
πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

αἱ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξίν, ἀπειράνδρως
τεκοῦσα Θεὸν Σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν γενεαὶ τῶν
ἀνθρώπων, τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν ἐν Σοὶ τῆς θεότητος,
καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις τὸν Κτίστην καὶ Κύριον, ὅθεν
τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως
δοξάζουσι τὸν πανάγιον Τόκον Σου, καὶ συμφώνως
βοῶμέν Σοι· πρέσβευε τῷ Σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων δοῦναι τὴν συγχώρησιν, τοῖ εὐσεβῶς
προσκυνοῦσι τὴν Αὐτοῦ ἀγαθότητα.

ἰδὴ δ'. Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί.

Ὅλην μου τὴν ἔφεσι πρὸς σέ, καὶ κλίσιν τῆς ψυχῆς
Χριστέ, ἀπὸ καρδίας ἀνατίθημι, ἐβόα ὁ εὐκελής,

Ἀναργύρων θίασος, δὸς δὴ ἰαμάτων σου τὴν χάριν, τὴν
ἄφθονον ἦν καγὼ, δώσω ἀναργύρως τοῖς χρήζουσιν.

Ἴσοι τοῖς χαρίσμασιν εἰσὶν, ὡς κρήνη ἐκ μιᾶς πηγῆς,
οἱ ἀναργύρως θεραπεύοντες, τὰς νόσους δὲ τῶν πιστῶς
αἰτουμένων ἰασιν, διὸ εὐλαβῶς ὑμνολογοῦντες,
βοήσωμεν ἐμμελῶς· δόξα τῷ αὐτοῦς ἀεὶ δοξάζοντι.

Δεῦτε τὸν Κοσμᾶν Δαμιανόν, καὶ τετρακτὺν
ὁμότροπον, τῶν Ἀναργύρων εὐφημήσωμεν, τὴν θεῖαν
εἰκονικῶς, Τριάδα ἐκτυποῦσαν, κλήσει τῇ τρισσῶς
ὁμωνυμοῦντες, τοῖς ὀνόμασιν οἱ τρεῖς, δόξαν τῷ Θεῷ
ἀναπέμποντες.

Ἱερὸν Ἑρμόλαον σεπτῶς, τὴν πλάνην ἐκριζῶν αὐτῆς
ὡς καθελόντα ἀνυμνήσωμεν, θυσίας γὰρ τῷ Θεῷ,
ἀναιμάκτους προσφέρων, θῦμα ἑαυτῶν τοῦ μαρτυρίου,
προσήγαγεν ἱερὸν, ὅθεν νῦν ἀλήκτως δοξάζεται.

Θεοτοκίον.

Ὄντως Σὺ ἐπέκεινα βροτῶν, Ἀγγέλων τε ὑπέριμος,
Θεογεννήτορ Κόρη πέφυκας, τὸν πάντων γὰρ Ποιητὴν,
ἐν γαστρὶ συνείληφας, σάρκα ὑλικὴν ἠμφιεσμένον,
τεκοῦσα δίχα σπορᾶς, ᾧ κενοπρεποῦς θεωρήματος!

Ἔτερος. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Κύρου Ἰωάννου τε θεῖαν στοργήν, καὶ τὸν βιαιότατον
θάνατον, ὃν τῇ ἀθλήσει, τῇ ἐνδόξῳ ἀνδρικῶς,
καθυποστάντες ὤφθησαν, κλέος τῶν Μαρτύρων
ὑμνήσωμεν.

Τοῦ Παντελεήμονος νῦν τοῦ λαμπροῦ, καὶ ἐνδόξου
Μάρτυρος σήμερον, σὺν Ἑρμολάῳ, τῷ αὐτοῦ καθηγητῇ,
λίαν εἰκὸς μεμνήσθαι με, ὡς τῶν Αναργύρων
ἐξάρχοντες.

Ὡς λαμπρὸς ἐφάνης τῷ βίῳ σοφέ, ἀλλὰ καὶ τοῖς
ἄθλοις λαμπρότερος, Παντελεῆμον, κλησὶν ἄνωθεν
πλουτῶν, ἦν καὶ κυροῖς τοῖς πράγμασι, πάντα ἐλεῶν
τοὺς προστρέχοντας.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ ἱλαστήριον πάντων βροτῶν, πίστει ἱκετεύω καὶ
δέμαι, ὡς ἐλεήμων, ἱλεῶν μοι τὸν Κριτὴν, καὶ Σὸν Υἱὸν
ἀπέργασαι, ὅπως ἐν αἰνέσει δοξάζω σε.

ἴδῃ ε'. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Διὰ Ἑρμόλαου, σοφῶν διδαχῶν, Παντελεήμων ὁ
μέγας ἀνέτειλε, νοσοῦντων καταφύγιον ταχύς τε
βοηθός, πάντων τῶν δεομένων, φερωνύμως ὑπάρχων,
καὶ ἡμᾶς Ἀθλοφόρε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις
περιφρούρησον.

Ὁ Θεὸς σε Μάρτυς, πηγὴν διαυγῆ τοῖς νοσοῦσιν
ἀνέδειξε Μῶκιε, ὑγείαν παρεχόμενον καὶ ῥῶσιν
ψυχικὴν, ὡς ἱερεῖ Κυρίου, καὶ ἱατρῷ καμνόντων,
ἐκτενῶς σοι κράζομεν, ὑμνολογοῦντές σου τὰ
θαύματα.

Ἵψος σῶν χαρίτων, νοῦς ἔξασθενεῖ, εὐφημῆσαι
θεόφρον Θαλλέλαιε, θεόθεν γὰρ ἀπειλήφας καμάτων
τὸν μισθόν, ὅθεν ἀφθόνως νέμεις, πανταχοῦ τὰς
ιάσεις, τοῖς πιστῶς γεραίρουσι, τὸ σὸν πανσέβαστον
ὄνομα.

Θεοτοκίον.

Δυνάμεις Ἀγγέλων, Παρθένε ἀγνή, ὑπερέχουσα
ᾧφθης κυήσασα, βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον Θεὸν
Ἐμμανουήλ, βροτοὺς ἐπουρανίους, Αὐτοῦ τῇ
καταβάσει, ἐργαζόμενον Κόρη, δι' εὐσπλαγχνίαν
ἀδιήγητον.

Ἐτερος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Σαμψῶν τὸν θεόφρονα, σὺν Διομήδη σήμερον, τὰ
σεπτὰ καυχήματα χορείας, τῶν Ἀναργύρων πάντες
τιμήσωμεν, τούτους ἐκτενῶς σὺν τοῖς λοιποῖς,
πρεσβευτὰς προβάλλοντες, πρὸς Θεὸν τὸν
παντάνακτα.

Καὶ Μώκιον ἄσμασι, γεραίρω καὶ Ἀνίκητον, νῦν ὡς
τοῦ χοροῦ τῶν Ἀναργύρων, πέλοντας ἄμφω καὶ
κατυαγάζοντας, ἅπαντας θαυμάτων ταῖς βολαῖς, τοὺς
πιστῶς προσφεύγοντας, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσι.

Πῶς ἂν παραδράμωμεν, σφραγίδα καὶ καύχημα, τοῦ
κλεινοῦ χοροῦ τῶν Ἀναργύρων, σεπτὴν τριάφα τὸν

Θαλλέλαιόν τε, Τρύφωνα καὶ Ἰουλιανόν, τοὺς
θαυμάτων ἄπαυστον, τὴν πληθὺν πᾶσι νέμοντας.

Θεοτοκίον.

Μὴ παύση πρεσβεύουσα, Θεὸν ὄν ἐσωμάτωσας,
Κόρη ὡς Σωτῆρα καὶ Δεσπότην, λύσιν δωρήσαι τῶν
ἐπταισμένων μοι καὶ πρὸς τὴν ἀρχαίαν ἀγαγεῖν, αὖθις
εὐφροσύνην με, ἣν ἀφρόνως ἀπώλεσα.

Ἰδὴ στ'. Σπλάγχχνων Ἰωνᾶν.

Ἡμεροφανῆς ἡμῖν ἐξανέτειλεν, ἡ μνήμη ὑμῶν θεῖοι
Ἀνάργυροι, ἐν ἧ παμφαῆς ὡς φῶτα αὐγάζετε, ἀκτῖνας
φαιδρᾶς τὰ θαυμάσια, ἀθλήσαντες καρτερώτατα, νίκην
ὄθεν ἐκομίσασθε, εὐπρεπῆ καὶ φαιδρὰ διαδήματα.

Πάντιμος ὑμῶν ὁ θάνατος Ἄγιοι, ἐνώπιον νῦν
Κυρίου γέγονε, τοῦ τιμήσαντος, τοῖς τιμίοις αὐτοῦ
πάντας πάθει, καὶ τὸν ἄτιμον βελίαρ καταισχύναντος,
πάσαις προσβολαῖς κολάσεων, κατεάξει ὑμᾶς
μηχανώμενον.

Λύτρωσιν δεινῶν πταισμάτων καὶ θλίψεων, ὀρέξατε
νῦν θεῖοι Ἀνάργυροι, πᾶσαν ἄμισθον, τοῖς τελοῦσιν
ὑμῶν τὴν μνημόσυνον, καὶ ἐκ πόθου, τὴν συνάθροισιν
γεραίρουσιν, ἣνπερ προσφυῶς συνήθροισε, πενταυγῆς
ὁμοτρόπων ὁ σύλλογος.

Θεοτοκίον.

Ἦφθη διὰ Σοῦ τῆς φθορᾶς ἢ ἀναίρεσις, ζῶν γὰρ
Χριστὸν ἐκυοφόρησας, τὸν δωρούμενον, καθαρῶς εἰς
Αὐτὸν τοῖς πιστεύουσι, τὴν ἀθάνατον καὶ θεῖαν
ἀγαλλίασιν, ὅθεν Θεοτόκε αἴτησαι, λυτρωθῆναι
κινδύνων τοὺς δούλους Σου.

Ετερος. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν
ὑμῶν ἔνδοξοι, θεῖοι Ἀνάργυροι, σῶσται καὶ ῥῦσται
θερμότατοι, τὴν παρ' ὑμῶν αἰτοῦμεν πιστῶς βοήθειαν.

Δεκάτην οἶδα καὶ πάντερπον, ὑμῶν τὴν συζυγίαν
Ἀνάργυροι, τριττὴν ὁμώνυμον, ἑβδόμη δ' αὖ
ἐπιλοίπους τε, τοὺς ἅπαντας κοινῇ γε
φερωνυμήσαντας.

Εἰκοσάριθμοί που τυγχάνετε, Ἀνάργυροι ὡς στύλοι
ἀκράδαντοι, καὶ πύργοι ἄσειστοι, καὶ ποταμοί τε
ἀένναοι, τὰ θαύματα τοῖς πᾶσι πλουσίως ῥέοντες.

Τετράκις πέντε ὑπάρχοντες, τῆς γῆς τὴν
τετραμέρειαν ἅπασαν, καταφωτίζετε, ψυχῆς ὁμοῦ καὶ
τὰ σώματα, κατ' ἄμφω τὰς αἰσθήσεις πάντων ἰώμενοι.

Θεοτοκίον.

Ὑμνεῖν Σε χρέος ὀφείλομεν, ἀλλ' ὄντως πρὸς ἀξίαν
οὐ σθένομεν, διὸ θαυμάζοντες, σιγῇ τιμῶμεν τὸ
ἄφραστον, φρικτῶς ἐν Σοὶ Παρθένε πραχθὲν
μυστήριον.

Κοντάκιον. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Οἱ ἐν πειρασμοῖς καὶ θλίψεσιν ὑπάρχοντες, τῷ ναῷ
ὕμῶν προστρέχοντες λαμβάνομεν, τὰ σεπτὰ ἰάματα,
τῆς ἐν τούτῳ οἰκούσης θείας χάριτος Ἀναργυροί, ὑμεῖς
γὰρ ἀεὶ τῷ κόσμῳ πηγάζετε ἰάματα.

Ὁ Οἶκος.

Πάσης συνέσεως καὶ σοφίας ὑπέρκειται ὁ λόγος τῶν
σοφῶν Ἀναργύρων, καὶ πᾶσι γνῶσιν παρέχουσι. Τοῦ
γὰρ Ὑψίστου χάριν λαβόντες, ἀοράτως τὴν ῥῶσιν
δωροῦνται πάσιν, ὅθεν κάμοι διηγήσεως χάριν
δεδώρηται ὑμνῆσαι ὡς θεοφόρους, εὐαρέστους Θεοῦ
καὶ θεράποντας, ἰαμάτων πλήθη παρέχοντας,
ἀλγηδόνων γὰρ πάντας λυτροῦται, ἀεὶ τῷ κόσμῳ
πηγάζετε ἰάματα.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός, μνήμη τῶν Ἁγίων Εἴκοσι
Ἀναργύρων· Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν ἐκ Ῥώμης,
Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν ἐξ Ἀσίας, Κοσμᾶ, Δαμιανοῦ,
Εὐτροπίου, Ἀνθίμου καὶ Λεοντίου τῶν ἐξ Ἀραβίας,
Κύρου καὶ Ἰωάννου, Παντελεήμονος καὶ Ἑρμολάου,
Σαμφῶν καὶ Διομήδους, Μωκίου καὶ Ἀνικήτου,
Ἰουλιανοῦ, Θαλλελαίου καὶ Τρύφωνος.

Πάντας τιμῷ σθνάμα τοὺς Ἀναργύρους,

ἐν τῷδε ναῷ τῷ σφίσιν ἠγεερμένῳ.

Ἡ εἰκοσάριθμος πέλουσα τῶν Ἀναργύρων,

χορεία σῶζε τοὺς δὲ τοὺς σοὺς οἰκέτας.

Εἴκοσιν ὁμοῦ νυνὶ ἀναργύροας πάντας μέλπω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Προφήτου Ὡσηέ.

*Θεὸν τυποῖς μνηστῆρα γῆς πορνευτρίας,
Πόρνη συναφθεῖς, ὃν Προφήτα νῦν βλέπεις.*

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος
Ἀνδρέου τοῦ ἐν Κρίσει.**

*Ἀμφοῖν ποδῶν σῶν Ἀνδρέα τμηθεῖς ἕνα,
Ἀθλήσεως σῆς ἐκπεραίνεις τὸν δρόμον.*

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνάμνησις τῆς ἀνακομιδῆς τῶν
λειψάνων τοῦ Ἁγίου, Δικαίου καὶ Τετραήμερου
φίλου τοῦ Χριστοῦ Λαζάρου.**

*Αἴρουσα Χριστοῦ τῷ φίλῳ Πόλις πύλας,
«Λάζαρε δεῦρο» χριστομιμήτως λέγει.*

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη πάντων τῶν Ἁγίων τῆς
Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης.**

*Τοὺς τριάκοντ' ἐνκλεεῖς Προστάτας,
καὶ ὧδ' ὁμοῦ σύμπαντας εὐφημεῖν θέμις.*

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀντιγόνου,
Λουκιανοῦ, Τερεντίου, Νικομήδους καὶ Θεοφάνους.**

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἰσιδώρας καὶ
Νεοφύτης.**

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Κοσμᾶ τοῦ ἐν Γεωργίᾳ.**

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Ἄννης τῆς
πριγκίπισσας.**

*Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον
καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.*

ἰδὴ ζ'. Οἱ παῖδες εὐσεβείᾳ.

*Ἦλθον ὡς ἐν καμίνῳ μαρτύριου, τὸ πάθος τὸ
ἄστεκτον οἱ ἀδαμάντινοι, Χριστοῦ θεῖοι Μάρτυρες
δειχθέντες τρανῶς, ὁ Κῦρος Ἰωάννης τε, ὕμνον
μέλποντες· ὁ τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητὸς εἶ.*

*Θυρεῶ πεφραγμένος εὐσεβείας, ὁ κλεινὸς
Θαλλέλαιος καὶ Διομήδης, τοὺς ἐχθροὺς ἐξηφάνισαν ἐν
χάριτι, καὶ τῆς νίκης ἐκβοῶντες στέφος ἔλαβον, ὁ τῶν
Πατέρων Θεός, εὐλογητὸς εἶ.*

Ἐπέδειξας τυράννοις φερωνύμως, σῆς ψυχῆς τὸ
φρόνημα Μάρτυς ἀνίκητον, δεινὰς μηχανὰς
καταστρεψάμενος, καὶ ἐν μέσῳ τῶν δεινῶν βοῶν
Ἀνίκητε· ὁ τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Σοφίας τῷ κρατῆρι προσπελάσας μυστικῶς τὰ χεῖλη
σου Σαμψῶν μακάριε, κρουνοὺς ἰαμάτων ὅθεν
ἔβλυσας, ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον τοῖς λαοῖς ἐκβοῶν· ὁ τῶν
Πατέρων Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ῥυσθῆναι πάσης μοχθηρίας, Θεοτόκε πρέσβευε τῷ
Σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, λυτρωθῆναί τε κολάσεως, τοὺς
τιμῶντάς Σε ἐν πίστει καὶ κραυγάζοντας· ὁ τῶν
Πατέρων Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ἔτερος. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Οὐκ ἐθέλχθητε οὐδόλος, ὧ θεόφρονες, τῇ
ματαιότητι, οὐδέ τινι τῶν τερπνῶν, τοῦ βίου ἀλλ'
ἅπαντα σκύβαλα ἤγησθε, Χριστὸν ἔχοντες· ᾧ καὶ
πιστῶς κραυγάζετε· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῷ κελεύσματι τῷ θείῳ πειθαρχήσαντες, οὐ
κατεδέξασθε, παρ' οὐδενός τι λαβεῖν, σοφοὶ πρὸς
ἀντάμειψιν δῶρον ἐλάβετε, δῶρον δίδοτε, ὅθεν καὶ
ἐκκληρώσασθε, τὸ φερώνυμον εἰκότως.

Πῶς αἰνέσωμεν ὑμᾶς ᾧ παμμακάριστοι, τοὺς
ὑπερβαίνοντας, καὶ νοῦν καὶ λόγον ἡμῶν, καὶ λίαν
ξενίζοντας τοῖς ξένοις θαύμασι, διὸ κράζομεν· ὁ τῶν
Πατέρων Κύριος καὶ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ῥητορεύουσα οὐ σθένει γλῶσσα Δέσποινα,
ὑμνολογῆσαί Σε, ὑπὲρ γὰρ τὰ Σεραφεῖμ, ὑψώθης
κῆσασα τὸν Βασιλέα Χριστόν, Ὅν ἰκέτευε, πάσης νῦν
βλάβης ῥύσασθαι, τοὺς πιστῶς Σε προσκυνοῦντας.

ἰδὴ η'. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Ἄνωθεν περιβολὴν ἀθανασίας, ἐνεδύσαντο ὁ θεῖος
Τρύφων, καὶ ὁ Ἰουλιανὸς ἀθλήσαντες καρτερικῶς, τὸ
μαρτύριον Κυρίου ἐν βασάνοις πολλαῖς, διὸ ἀνεβόων
ἀγαλλόμενοι· εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ
ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νάουσιν ὡς ἐκ πηγῆς κρουνοὺς θαυμάτων, καὶ
παθῶν τὸν ῥύπον ἐκπλύνουσιν, ἀναργύρως σήμερον
πενταδέλφων, θεῖος χορός, παρεχόμενον πταισμάτων
ἀπολύτρωσιν, τοῖς ἐν πίστει μελωδοῦσι πάντοτε·
εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄνθιμος σὺν Λεοντίῳ καὶ Εὐτροπίῳ, οἱ ἀήττητοι καὶ
Ἀθλοφόροι, σὺν Κοσμᾷ καὶ Δαμιανῶ οἱ τὸ πλῆθος, τῶν
ιερῶν Ἀναργύρων ἀθροίσαντες ἐν τῇ μνήμῃ αὐτῶν,

οὔτοι ἡμᾶς μέλπειν διεγείρουσιν· εὐλογεῖτω ἡ κτίσις
πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Ῥύσασθε ἐκ πάσης βλάβης ἀλλοτρίου, Ἀναργύρων
δῆμος ὁ ἔνθεος ἔχων χάριν ἄνωθεν θεραπεύειν, τῶν
πιστῶν ἀντίληψιν αἰτούντων ἐξ ὑμῶν εὐλαβῶς, διὸ
εὐχαρίστως ἀναμέλπομεν· εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν
Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἰλαστήριον τὸ μάννα κεκτημένον, τὸ σωτήριον
ἔγνωμεν Κόρη, κιβωτὸν καὶ τράπεζαν καὶ λυχνίαν,
θρόνον Θεοῦ, καὶ παλάτιον καὶ γέφυρα μετάγουσαν,
πρὸς θείαν ζωὴν τοὺς ἀναμέλποντας· εὐλογεῖτω ἡ
κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Ἔτερος. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ἄνθη τε καὶ κρίνα ἐν λειμῶνι, καὶ ῥόδα τῆς
Ἐκκλησίας ἀνεφάνητε, τῶν πιστῶν τὸ σύστημα, ξένως
καθηδύνοντες, ὡς εὐωδίαν ἀρῶρητον τούτοις
ἐμπνέοντες, τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε βοῶσι, καὶ ὑπερυψοῦτε
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἥλιοι καθάπερ προτεθέντες, τῷ θείῳ τῆς Ἐκκλησίας
στερεώματι, πάντας καταυγάζετε, τοῖς θαυμάτων
λάμπεσι, ἃ καθ' ἑκάστην Ἄγιοι τελεῖν οὐ παύετε, τοῖς

κραυγάζουσιν· ὑμνεῖτε τὰ ἔργα καὶ ὑπερυψοῦτε,
Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κρῆναι ποταμοὶ τε ἀεννάως, προχέοντες δὴ τοῖς πᾶσι
τὰ ἰάματα, ὤφθητε μακάριοι, πάντας θεραπεύοντες,
τοὺς προσιόντας ἄληκτα ψάλλειν προτρέποντες· τὸν
Κύριον, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χεῖρα ἐκτενῶς ἐπανατείνω, καὶ ὄμματα τῆς ψυχῆς
μου πρὸς Σὲ Δέσποινα, ὅλος συνεχόμενος, τοῖς
ποικίλαις θλίψεσι, καὶ τὴν θερμὴν ἀντίληψιν Σοῦ
προσκαλούμενος, διὸ ἐν ἀμηχάνοις τὸν πλοῦτον, δεῖξον
Θεοτόκε τῆς Σῆς φιλανθρωπίας.

᾿ ἰδὴ θ'.

Εἰς τὸν Κανόνα τῆς Θεότοκου, προτάσσονται εἰς
ἕκαστο τροπᾶριον, τὰ ἐξῆς Μεγαλυνάρια:

*Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν καὶ
ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.*

*Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν ἀγνήν Παρθένον καὶ μόνην
Θεοτόκον.*

*Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς
κατάρης.*

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν ἀδιαφθόρως τεκοῦσαν τὸν
Σωτῆρα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν ἀγιωτέραν ἀπάντων τῶν
κτισμάτων.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν μεγαλυνθεῖσαν, καὶ
μεγαλωσύνην τῷ κόσμῳ παρασχοῦσαν.

Ὁ α' τῶν Ἀγίων.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὰς πηγὰς θαυμάτων,
πηγάζοντας τῷ κόσμῳ, ἐνδόξους Ἀναργύρους.

Γράψατε ἐν βίβλῳ τῆς ζωῆς, Ἀναργυροὶ, τοὺς
εὐλαβῶς γράψαντας, κλήσεις τὰς λαμπρὰς ὑμῶν, καὶ
ἐκτελούντων αἰσίως, ἐν τῷ ναῷ τούτῳ ὑμῶν σήμερον,
ὡς πρὸς Χριστόν, παρῶρησίαν ἔχοντες πάντοτε.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τοὺς τῶν παθημάτων, σωτήρας
ἀενάους.

Ὑμνήτωσαν ὕμνοις, πιστῶν τὰ συστήματα,
ἐγκωμίων στέμμασι, πάντων τὰς κορυφὰς, Ἀναργύρων
τῶν θείων κοσμοῦντες σοφῶς, τῶν θεραπόντων
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, δι' ὧν ἐκ παθῶν τε καὶ κινδύνων
λυτρωθεῖμεν.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τοὺς κοινούς προστάτας,
ἀπάντων τῶν νοσοῦντων.

Ῥώννυται νῦν πᾶσα, πιστῶν ἢ ὀμήγουρις, καὶ ἄθλους
γεραίρουσα, πάτων τῶν ἐνδόξων Ἀναργύρων, τοὺς
μυρίους πόνους, δι' ὧν τῆς ἀπόνου ἠξιώθησαν, τρυφῆς
καὶ ζωῆς, καὶ αἰδίου ἀπολαύσεως.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τοὺς μεγαλυνθέντας, ὑπὸ
Χριστοῦ υἱοῦ, πανσόφους ἰατῆρας.

Ὡς πάλαι σωτῆρες, δειχθέντες Ἀνάργυροι, τοῖς
δεινοῖς πάθεσι, ζώοις λογικοῖς τε καὶ ἀλόγοις, ἰάσεις
ποιοῦντες, δι' ὧν ἰατῆρες ὄντως ἄμισθοι, ὡς τότε καὶ
νῦν, ἀναφανέντες μακαρίζεσθε.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τοὺς τῶν νοσημάτων, τὴν λύσιν
πᾶσι δόντας.

Ναὸν τὸν τῆ κλήσει, ὑμῶν σεμνυνομένον, σὺν τοῖς
πιστῶς σύναξιν, ταύτην τὴν εὐκλεῆ συγκροτοῦσι, θεῖοι
Ἀνάργυροι, ἐν οἷς ἀοράτως συμπαρίστασθε, συμφώνως
ὁμοῦ, διατηρήσατε ἀπήμαντα.

Θεοτοκίον.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, σὺν τοῖς Ἀναργύροις, τὴν
ἄχραντον Μητέρα.

Τῷ τόκῳ Σου πᾶσα, κτίσις Κόρη σέσωσται, καὶ
ἀφείλε Κύριος θρῆνος καὶ ὀδυρμόν, καὶ πᾶν δάκρυον,
ἐκ παντὸς προσώπου ἀγνή, Θεοτόκε παναμώμητε ἐν
Σοί, καὶ ἡμεῖς τὰς ὀφειλὰς ἀποπληρούμεθα.

Ὁ β' ἀνών. Ἄπας γηγενής.

Ἄνθρωποι, οἱ πάθεσι νοσημάτων παντοίων πιεζόμενοι,
προσδράμωμεν πεποιθότες, τῇ τῶν Ἀναργύρων ταχεία
ἀντιλήψει.

Ἄπαντες πιστῶς τὴν μνήμην τελέσωμεν τῶν
πολιούχων ἡμῶν, καὶ πανηγυρίσωμεν, λαμπρῶς
βοῶντες αὐτοῖς φρούρησατε, ποιμνην ὑμῶν μακάριοι
θεῖοι ὑπέρμαχοι, ἀπὸ πάσης βλάβης τε καὶ θλίψεως,
καὶ ἐκ νόσων παντοίων λυτρούμενοι.

Σήμερον, παρίστανται ἀοράτως τούτῳ τῷ τεμένει, οἱ
θεῖοι Ἀναργυροὶ, χάριν οὐρανόθεν, πᾶσι τοῖς αἰτουῦσιν
ἀφθόνως παρέχοντες.

Ἴδε φωταυγής, λαμπρὰ καὶ πανεύσημος τῶν
Ἀναργύρων νυνί, ἡ μνήμη ἀνέτειλε, καὶ καταυγάζει
πιστῶν συστήματα, τῶν προσιόντων πίστει τε θερμῇ
καὶ πόθῳ πολλῷ, εἰς τὸν θεῖον ναὸν καὶ σεπτότατον,
τὸν τῇ κλήσει αὐτῶν κλειζόμενον.

Σήμερον, τὸ ἄδυτον φῶς ἀστράπτει, τῆς ὑπερουσίου
Τριάδος, τῇ τῶν Ἀναργύρων ἐνδόξῳ μνήμῃ, χάριτας
ἐκπέμπων, τοῖς τούτους εὐφημοῦσι.

Δέξαι ᾧ πληθὺς, σοφῶν Ἀναργύρων νῦν τὸ παρὸν
ψέλλισμα, οὓσα θεοτίμητος, λίαν ἐν πᾶσιν ὥσπερ
ἐδέξατο, χήρας λεπτὰ τὰ δύο τε Χριστὸς ὁ Κύριος, καὶ
πταισμάτων, ἄφεσίν μοι αἴτησαι, καὶ διπλῆς ἀσθενείας
με λύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

*Πάναγνε, παντάνασσα ὄρη, πρέσβευε συνήθης καὶ
δός μοι λύσιν τῶν πταισμάτων, καὶ ῥῶσιν τῶν πολλῶν
μου, παθῶν καὶ νοσημάτων.*

*Στῶμεν εὐλαβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν καὶ
ἐκβοήσωμεν, χαῖρε κόσμου Δέσποινα, χαῖρε Μαρία
Κυρία πάντων ἡμῶν, χαῖρε ἡ μόνη ἄμωμος ἐν γυναιξὶ
καὶ καλή, χαῖρε σκεῦος, μύρον τὸ ἀκένωτον, ἐπὶ Σὲ
κενωθὲν εἰσδεξάμενον.*

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι.

*Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἐκ Θεοῦ εἰληφότες,
Ἀνάργυροι μακάριοι, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους, καὶ
θεραπεύειν ἅπαντας, τοὺς πιστῶς προστέροντας, τῷ
θείῳ ὑμῶν τεμένει, διὰ τοῦτο συμφώνως, μακαρίζομεν
ἀξίως, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην.*

Ἔτερον. Τοῖς Μαθηταῖς.

*Σὺν τοῖς Κοσμᾶ ὑμνήσωμεν, Σαμψῶν Παντελεήμονα
Δαμιανούς Ἐρμόλαον, Κύρον καὶ Ἰωάννην,
Θαλλέλαιον Ἀνίκητον, Τρύφωνα Διομήδην, Λεόντιον
Εὐτρόπιον, Ἀνθιμον σὺν Μωκίῳ, Ἰουλιανόν, καὶ τοὺς
Εἴκοσιν ἅμα εὐφημοῦντες, ἐνθέως ἐορτάσωμεν, τὴν
φαιδρὰν αὐτῶν μνήμην.*

Θεοτοκίον.

Ὅρος Θεοῦ παλάτιον, καὶ λυχνίαν καὶ στάμναν, καὶ
κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, ῥάβδον τε καὶ πυρεῖον, καὶ θεῖον
θρόνον καὶ πύλην, καὶ ναὸν καὶ παστάδα, ὑμνήσωμεν
θεόφρονες, τὴν ἀγνήν καὶ Παρθένον ἐξ ἧς Θεός,
σαρκωθεὶς ἀτρέπτως καὶ ὑπὲρ φύσιν, ἐθέωσε τὸ
πρόσλημμα, ἀπορρήτῳ ἐνώσει.

Αἶνοι. Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί ὑμᾶς καλέσω Ἀνάγκυροι; Οὐρανούς ὅτι τὴν δόξαν
διηγείσθε τοῦ Θεοῦς, λειτουργοὺς ὅτι ἀπαύστως
ἐδοξάσατε Αὐτόν, ἀσάρκους, τὴν γὰρ σάρκα
ἀπεστράφητε, ἀστέρας, καταυγάζετε τὰ πέρατα, πολλὰ
ὑμῶν τὰ ὀνόματα, καὶ πλείω τὰ προτερήματα,
πρεσβεύσατε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν ἔνοδοι; ἰατροὺς ὅτι τὰς νόσους
ἐξιάσθε τῶν βροτῶν, ποταμούς ὅτι θαυμάτων
ἐπληρώσατε τὴν γῆν, σωτῆρας, πάντα σώζοντας ἐκ
θλίψεων, φωστῆρας, ὡς πολλοὺς καταφωτίζοντας,
πολλὰ ὑμῶν τὰ χαρίσματα, καὶ μέγιστα τὰ τεράστια,
πρεσβεύσατε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί ὑμᾶς σοφοὶ ὀνομάσωμεν; Τῶν παθῶν ἐκριζωτὰς ἢ
φωτοκόμους ἀρετῶν, παραδείσους νοητοὺς ἢ
ἀγλαόκαρπα φυτὰ, ἐνέργειαν, χαρίτων ἀναπέμποντας,
τροφήν, ἀθανασίας πᾶσι νέμοντας, πολλὰ ὑμῶν τὰ
χαρίσματα, ἀδάπανα τὰ ἰάματα, πρεσβεύσατε τοῦ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οὗτος ὁ ναὸς ἀναδέδεικται, ποταμὸς ὡς ὁ Ἑδέμ, ὁ μεριζόμενος ἐν γῆ, προχοὰς τῶν ἰαμάτων διανέμων τοῖς πιστοῖς, ἀνάργυρον, τὴν χάριν παρεχόμενος, τοῖς πόθῳ καὶ ἐκ πίστεως κραυγάζουσι· πολλὰ ὑμῶν τὰ θαυμάσια, Ἀνάργυροι παμμακάριστοι, πρεσβεύσατε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων ἡ πληθὺς, ἐκ τῶν τῆς οἰκουμένης περάτων εἰς ἓν συγκροτηθεῖσα, τὴν παροῦσαν ἐφαίδρυνεν ἡμέραν, ἐν ἣ ὡς ὁμότροποι μίαν συμπλέκουσιν ἀρμονίαν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτῶν σήμερον τεμένει, ἐν ᾧ ἀοράτως παριστάμενοι, σὺν τῷ Χριστῷ τῷ στέφοντι τὰς ἱεράς τούτων κάρας, καὶ παρέχοντι τὴν ἀένναον χάριν τῶν θαυμάτων. Πρὸς οὓς μελωδικῶς βοήσωμεν· ὦ θεία παρεμβολή, θεηγόροι ὀπλίται, παρατάξεως Κυρίου, ἀστέρες ἀείφωτοι, τοῦ νοητοῦ στερεώματος, τῆς μυστικῆς Σιών, οἱ ἀκαθαίρετοι πύργοι, τὰ μυρίπνοα ἄνθη τοῦ Παραδείσου, οἱ ἄοκνοι ἰατροὶ τῶν νοσοῦντων, Μαρτύρων τὸ καύχημα, δικαίων ἀγλαΐσμα, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

αἱ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.